

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

VIII. Ignoras, quoniam benignitas Dei ad pœnitentiam te adducit. Rom. 3.
4.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

rem esse DEI gloriam, si moderatè agendo lapsu temporis multos juves, quam si contentioso fervore ante tempus occidas te ipsum.

5. Considera, quomodo ab utriusque blanditiis servare te debeant Sponsa tua & Amica. Sapientia, quæ est Sponsa tua, præservare te debet à blanditiis sensualitatis, brachiis restringendo, hoc est, faciendo, ut te firmes in cognitione tui ultimi finis. Dû hoc fiet, nullum erit periculum, ut huic humeros obvertas ad adoranda bona sensibus subiecta. Prudentia, quæ est Amica tua, præservare te debet à blanditiis Humanitatis tuæ, faciendū, ut caute discernas, quousque illam audias, quia nec omnia illi facile concedenda sunt, nec omnia crudeliter neganda. Prudentiâ opus est, alia regula dari nequit.

6. Considera, quomodo Doctor Angelicus illâ Sapientiâ, illâque Prudentiâ, quæ in ipso plusquam humanæ pariter fuerunt, apertè se tueri potuerit

à blandis assultibus, qui in nobis vel ab iniquitate, vel ab infirmitate procedunt, quia moribus Angelus in terrâ vixit. Si tamen unquam aliàs: tunc certè Divino quodam modo hoc præstitit, cum se defendit ab assultu infelicis foeminae non tantum alienæ, sed extraneæ, quæ ad illum tentandum accessit. Tunc sanè promptum habuit auxilium, quod à Sapientiâ & Prudentiâ accepit. Sapientia fecit, ut absque minimâ hesitatione uno ictu à se repelleret: Prudentia verò, ut repelleret tam apto medio, quale fuit illi objicere titiōnem. Tu quoque disce Sapientiam & Prudentiam requiri, ut inter similes assultus bene te gubernes. Sapientia, in retinendâ semper vivâ cognitione finis ultimi, ut illi fortiter inhæreas. Prudentia, ut periculosas fugias occasiones, aut ab illis te liberes, cum præter voluntatem te infestant.

* * *

VIII.

Ignoras, quoniam benignitas DEI ad pœnitentiam te adducit. Rom.

3. 4.

1. Considera, quàm perniciosa sit ignorantia, nescire, quare DEUS tam patienter te toleret in tuo peccato. Quamdiu hoc ignoras, nulla spes est emendationis. Aliud enim est alicui beneficio non respondere, aliud non æstimare, aliud non agnoscere. Qui non respondet, ingratus est, qui

non æstimat, iniquus, qui non agnoscit, incorrigibilis.

2. Considera, si DEUS in hunc modum te tolerat, id non fieri, quòd nequeat te statim præcipitare ad inferos, sed quòd nolis, sperans fore, ut interea respicias. Quis ergo non videt, quomodo benignitas DEI non solum te ad pœni-

N 3

penitentiam invitat, sed quantum in se est, etiam adducit, vel ut alii legunt, *impellit*: urget, stimulat, cogit. Quam enim ratione repugnare potes, dum consideras Dominum tantæ Majestatis tantum ferre contemptum, quo illum despicias, solum ne tu percas vilitate terre vermiculus? An non sufficiat tam admiranda benignitas ad commovendum cor lapideum? & sic tamen est: *Propterea expectat Dominus, ut misereatur nostri.* Il. 30. 18.

3. Considera, quam horrendum sit malum, quod committis, si hoc ipso majores sumis animos peccandi, quia Deus tam benignum se ostendit in tolerando. An non istud est, ideo velle esse malum, quia DEUS est bonus? Si tu DEUM vis offendere, quia beneficus est, necesse est, ut etiam velis illum offendere, quia beneficus fuit, quia pro te carnem sumpsit humanam, quia tantum sudoris & sanguinis pro te fudit, quia denique mortem Crucis pro te sustinuit. Perpende paulum tam barbaras sequelas. Et tamen tales sunt tuæ, si attentè consideres, dum Bonitas

Domini non solum ad penitentiam adducit, sed potius ad impietatem.

4. Considera hanc Domini bonitatem in proposito nostro benignitatem dici: *Benignitas DEI*, hoc est, bonitatem omnino gratiosam, omnino gratuitam, quæ proinde te destituere potest, cum placet, & te tradere manus justitiæ. Quomodo ergo sperari potest, ut non contemnas, dum cogitas, quid te fieret, si illa destitueret. Fortè nullis illa limitibus continetur? Potentia Divina est infinita, et tamen non nisi finita producit. Providentia est infinita, sed rebus tantum providet finitis. Ita quantumvis Bonitas Divina sit pariter infinita, non ideo te infinites supportabit. Numerum habet lege non investigabili præscriptum. Et quis scit, an non illa jam sit impletus? Aliud est Misericordia in perfectione Divinâ, & aliud in actibus suis. Isti finiuntur. *Multa sunt miserationes ejus, dicitur 1. Paralip. 21. 13.* Sed nusquam dicitur: *Infinite sunt.*

I X.

S. Francisca Romana

Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe, & in dolore sustine, & in humilitate tuâ patientiam habe. Quoniam in igno probatur aurum, & argentum, homines verò receptibiles in camino humiliatōnis. Eccl. 2. 4.

Considera tria inveniri genera infirmorum. Quidam desiderant convalescere, sed non ideo ullum admittunt medicinæ genus. Hæc po-
tio